

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 0,95 €

14. PROSINCE 2025

Z obsahu

**Bůh odpouští, pozvedá,
navrací důvěru**
Katecheze papeže
Lva XIV. při generální
audienci 1. října 2025,
Řím, náměstí Sv. Petra
- strana 2 -

Máme čekat jiného?
Bratr Amadeus
- strana 3 -

**Blahoslavený
Šebestián Maggi**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Nebeská Matka -
průvodkyně adventem**
P. ThLic. Jan Wojnar
- strana 5 -

**Kurzy gregoriánského
chorálu ve Francii získávají
stále větší popularitu**
- strana 8 -

**Lev XIV. k reformě procesů
o neplatnosti manželství:
Spravedlnost,
milosrdenství a pravda**
- strana 9 -

**Nóta Dikasteria pro nauku
víry o monogamii**
- strana 9 -

Syn brusiče nožů (21)
Wilhelm Hünermann
- strana 11 -

*Hodégétria (Vůdkyně na cestách) - ikonografické zobrazení a titul Panny Marie,
Matky Ježíšovy, která ukazuje svého Syna jako zdroj spásy pro lidstvo*

Nebeská Matka – průvodkyně adventem

„Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: »Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.« On jim řekl: »Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?« Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.“ (Lk 2,41–52)

Drazí čtenáři, ctitelé svatého Šarbela, v době adventní s pohledem na Pannu Marii více otevíráme svá srdce vtělenému Božímu Synu Ježíši Kristu. Tímto vás nyní zvou: **Dívejme se na naši nebeskou Matku,** náš životní vzor.

Evangelista Lukáš začíná velice prozaickou větou: „Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma.“ (Lk 2,41) Byl to jeden z projevů prožívání jejich víry. Byl to **pravidelný čas**, kdy skrze fyzické úsilí pěší poutě, společenství s ostatními poutníky, Maria s Josefem otvírali svá srdce Bohu. Byl to čas, kdy intenzivněji slyšeli Boží hlas, nechali se formovat, a pak zase v běžném životě žili ve vztahu s Bohem. Pěší pouť – tj. také čas zpěvů, modliteb žalmů, chval

a uctívání Boha, obětování Bohu, také čas konání pokání a proseb o odpuštění hříchů (i když Maria žádné neměla), čas prohloubení vztahu s Bohem. Vyvstává nám obraz Marie, která na cestě s Josefem kráčí uprostřed putujícího izraelského lidu, nyní lidu církve.

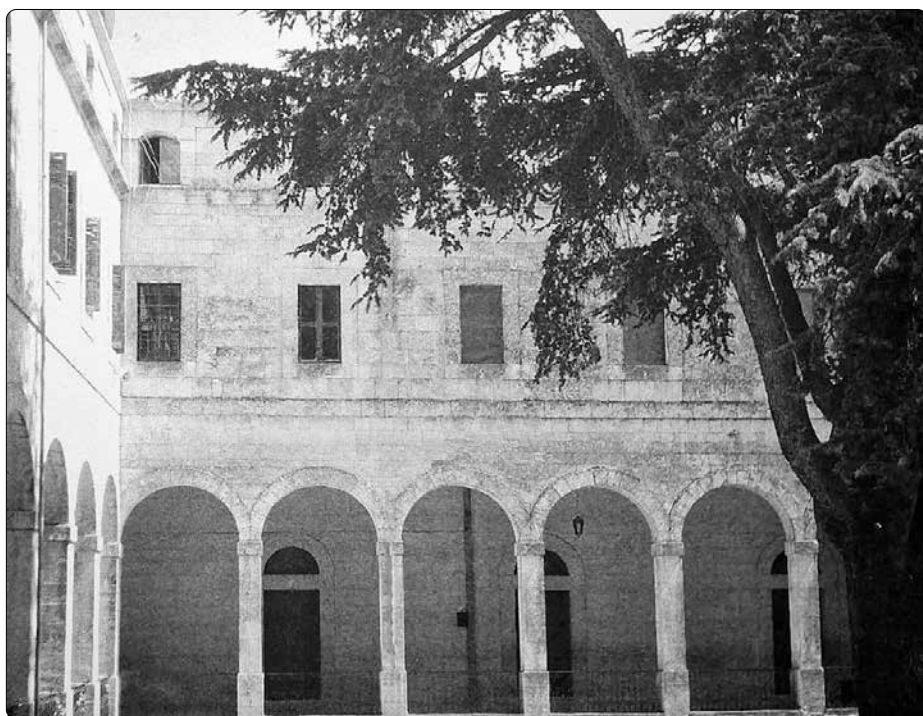
Svatý Šarbel, v mládí nazývaný Josef (Jusuf), až do svých 18 let žil ve své rodné vesnici Bika Kafra spolu se svým strýcem Taniosem, staral se o hospodářství, pásal krávu Zahru, ministroval a zpíval během maronitské liturgie. Často se také o samotě, před obrázkem Panny Marie, ve své oblíbené jeskyni modlil. Rád v tichu naslouchal Bohu, občas navštěvoval svého druhého strýce v klášteře sv. Antonína z Kozhaia. Takto **k němu, pod zvláštním mateřským vlivem Panny Marie, Bůh**

ve skrytosti hovoří a vede ho v době dospívání. Blížil se okamžik, kdy měl Josef udělat své životní rozhodnutí.

Podobně, jako když o několik staletí dříve tentýž Bůh promlouval k lidem židovského národa a promluvil také k nazaretské dívce Marii a mladému muži Josefovi. Dotýkal se jich a formoval je, mimo jiné – jak jsem vzpomenu – také během každoročních poutí do jeruzalémského chrámu. Podobně, o několik staletí později, Bůh mluví dnes i k nám, konkrétně k tobě.

Panna Maria a mariánská úcta – můžeme tvrdit – sehrály zásadní úlohu v povolání a pak během celého života svatého Šarbela. Po odchodu jeho matky za jejím druhým manželem Dominikem do vzdálené vesnice v údolí Beka Josef, kterému tehdy bylo 12 let, ještě více důvěruje a nechává se vést svou nebeskou Matkou Marii. Při Josefově výběru **kláštera Nejsvětější Panny Marie v Majfuku**, 50 km vzdáleného od Bika Kafra (nikoliv kláštera sv. Antonína z Kozhaia v údolí Kadíša, kde jej prvně po jeho zmizení příbuzní hledali), nejde o čirou náhodu. Josef opustil Údolí svatých, posvěcené nesčetnými životy mnoha mnichů žijících v poustevnách nebo v kláštorech, a vydává se do oblasti po staletí **živého mariánského kultu**.

Majfuk bylo již od 9. století „sidlem“ Panny Marie – pramenem, z něhož bohatě tryskaly milosti do celého kraje. Ve vzdálenosti 15 minut pěší chůze od kláštera Nejsvětější Panny Marie, který si Josef vybral, rovněž v Majfuku, se nacházelo velké mariánské poutní místo **Notre Dame d'Elige** [Ilidž] (Naší Paní z Elidž – Ilidž), vybudované roku 1121. Tam je po staletích soustředěn živý mariánský kult, tam je uctívána **ikona** totožného názvu **Panny**

Kláster Nejsvětější Panny Marie v Majfuku

Marie z Elidž. Tam, během 320 let, sídlilo dobrovolně, nebo nuceně – na útěku před pronásledováním – postupně osmáct patriarchů maronitské církve. Toto poutní místo, spolu s nedalekým klášteřem, bylo v 18. století svěřeno do správy řádu maronitů a tehdy zaznamenává nebyvalý rozkvět. Když do něj 1. srpna 1851 přichází Josef Machlůf, klášter i poutní mariánské místo se skvějí v plné kráse a klášter přijímá mnoho noviců.

Nyní vstupme do dramatických událostí Josefova nočního útěku z jeho rodného domu. Tímto Josefovým činem jsou jeho rodina – matka, bratři, strýc-opatrovník – zcela dezorientováni. Několik dní jej hledali, až konečně **jeho matka se svým bratrem připutovali do kláštera v Majfuku**. Následně se rozehrála scéna jako z úvodního úryvku evangelia, když Maria s Josefem hledali dvanáctiletého Ježíše. Plačící matka a rozčilený strýc vyčítali Josefovi starosti, kte-

ré jim svým odchodem způsobil: „Synu, *cos nám to udělal?...*“ (Lk 2,48) Nejdříve útočili na superiora kláštera. On se bránil tím, že Šarbel je dospělý, tudíž se může rozhodnout sám. Mimo jiné – hned po příchodu Josef svému představenému nic nezamlčel a řekl, že odešel z domu bez vědomí své rodiny. Matčiny slzy, hněv strýce Taniosa, který se cítil ponížený v roli Josefova opatrovníka, však nedokázaly novice zvíkat od jeho úmyslu. Pokoušeli se mnohokrát přimět jej k návratu z kláštera domů. Jeden z příbuzných, Salvatore Garofalo, prozrazuje, že to bylo dvanáctkrát. (Pro představu jsem si na mapě našel od svého bydliště pěší vzdálenost 50 km hornatým beskydským krajem. Doporučuji také tobě něco podobného udělat.) K tomuto úsilí se taktéž přidali Josefovi bratři Hanna a Bešara. Strýc jej chtěl odvést domů dokonce s použitím násilí.

Před novicem Šarbelem – před jeho očima a především v jeho srdci – „stály“

na ikoně (velice zjednodušeně řečeno, ikona je průnikem tohoto přirozeného světa do světa nadpřirozeného) jeho **nebeská Matka Panna Maria**, a zároveň jeho plačící **pozemská matka Brigita** s jeho strýcem a bratry.

Nebeská Matka jej zve k nesnadné cestě zasvěceného řeholního života v blízkosti s Bohem skrze chudobu, čistotu, poslušnost a pokoru.

Pozemská matka spolu s rodinou usilují o svůj záměr, aby pracoval v rodinném hospodářství.

Panna Maria jej zve na cestu duchovního pokrmu a výhradně duchovního života s Bohem.

Matka Brigita má starost o pozemské zabezpečení a materiální statky.

Zde je na místě připomenout Ježíšova slova: „Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ (Lk 2,49)

A tak podobně jako Maria s Josefem, také Brigita se svým příbuzenstvem **nerozumí a uchovávají ve svém srdci** (srov. Lk 2,50–51).

Brigita ještě poté, když novicové vycházeli z kláštera pracovat na pole, se pokusila svého syna uchopit za rukáv hábitu slovy: „*Jestli sis vybral řeholní život, buď dobrým řeholníkem (některé prameny uvádí svatým řeholníkem), jestli ne, vrať se se mnou domů.*“ (Alexander R. Baňka: *Szarbel – Droga do doskonałości*, str. 116) Šarbel tehdy slíbil své matce, že bude dobrým (svatým) řeholníkem, vysmekl se jí a mlčky pokračoval s ostatními do práce. Tehdy matka ztratila veškerou naději na návrat svého syna a její smutek se odrazil na její tváři. V srdci však stále myslela na Josefa, kladla si otázku, kde v minulosti udělala chybu. Historik Paul Daher poznamenává: „*Brigita pláče, ale v jejím znepokojeném srdci triumfuje víra.*“ Její syn zůstává v klášteře. Ať je pozhnán Bůh, který jí – ubohé křesťance – udělil tuto čest, žádaje o odevzdání jejího vlastního dítěte! To ona, matka Brigita, jako první, přijala Boží vůli a dala signál kapitulace nad svým záměrem celé rodině.

Drahý čtenáři, v pohledu na Marii, přechovávaje v srdci důležitou životní událost svatého Šarbela, neseš v sobě **své osobní události a bolesti, události a bolesti svých blízkých**. V těchto myšlenkách se modlíš. Věřím, že také Brigita se vroucně modlila k Bohu. Kolikrát svými usilovný-

Štědrý dar pro betlémské děti Pomozme maminkám, kterým Josef chybí...

Nečekané těhotenství... Situace mámy, která se mnohdy stane zdrojem velké nejistoty pro její dítě v čase, kdy je jeho život nejkřehčí - ještě dříve, než se narodí. Před více než 30 lety jsme hledali konkrétní způsob, jak těmto dětem a jejich matkám pomoci. Od roku 2008 jim **nabízíme lidské zázemí, podporu a střechu nad hlavou v Azylovém domě pro těhotné matky v tísní** v Hamrech u Hlinska. **Dosud v něm našlo pomoc 230 matek a 322 dětí.**

Toto dílo vyrostlo a nadále žije s pomocí Boží a mnohých dobrovolníků a dárců. Abychom mohli v této službě pokračovat, obracíme se na Vás s prosbou o Vaši finanční a modlitební podporu. Můžete se také zapojit do naší kampaně **ŠTĚDRÝ DAR PRO BETLÉMSKÉ DĚTI**, která již 11 let probíhá v adventní a vánoční době ve farnostech a také třeba mezi některými skauty, učiteli, lékaři... Ti všichni pomáhají např. formou pokladniček u betléma, uspořádáním sbírek ve svých farnostech nebo pravidelnými dary.

Mámy dětí v našem azylovém domě nemají podporu svatého Josefa, jakou měla Maria s ještě nenarozeným Ježíšem. Takovým „Josefem“ se však může stát každý z nás...

S přáním pokojného adventu
Marcela Holeňová

Nadační fond Betlém nenarozeným
holenova@nfbetlem.cz, 732171373

Číslo účtu: **2100409363/2010**

Variabilní symbol.: **777**

www.nfbetlem.cz

mi modlitbami nemůžeme vyprosit zrovna to, co sami chceme! **V modlitbě se však učíš přijímat vůli Boží.** Kolikrát se celá rodina v určité těžké situaci semkne, začne se denně společně modlit, což do té doby nedělala. **V modlitbě se stává vztah víry opravdovějším a pevnějším.** To platí i o službě. Ten, který slouží nemocnému, potřebnému, učí se **vidět a objímat v něm Krista,** kterému slouží. Stojíme nohama na zemi a víme, že kolikrát **se události nezmění podle našeho chtění,** ale **modlící se člověk se mění, začíná vidět události Božím pohledem, Božíma očima.** Věřte, **to je síla modlitby!** Člověk své schopnosti, ale také své bolesti, své vztahy, své milované děti... **odevzdává Bohu, aby si je Bůh mohl použít, požehnat a postavit do svého díla pro spásu člověka.**

Pane Ježíši, děkuji Ti za Pannu Marii, která přijala jediný titul: **BLAHOSLAVENÁ,** to znamená **spokojená, šťastná, radostná.** Proč je taková? Protože přijala Boží vůli v díle budování Božího království. Prosím, abych byl také spokojený, šťastný, radostný. Uč mě – uč nás, Maria, přijímat vůli Boží!

Poklekám a v modlitbě volám.

1. Cesta chvály a vděčnosti:

Milující Bože, každé rozhodnutí a každý krok svatého Šarbela byl Tvým záměrem, také já jsem nečetl tato slova náhodou. Svou předcházející milostí jsi mě přivedl do tohoto okamžiku, za to Ti děkuji a chválím Tě. *(V tichu nechám sestoupit toto slovo do svého srdce.)*

Milující Bože, svatý Šarbel nalezl již během prvního rozhovoru s představeným kláštera pochopení a přijetí. Děkuji Ti a chválím Tě za každé lidské pochopení, přijetí, objetí, ale také obdarování ve svátostech, svátostinách, v přímluvné modlitbě, v rozhovoru s druhým člověkem. *(V tichu nechám sestoupit toto slovo do svého srdce.)*

Milující Bože, svatý Šarbel neudělal žádné unáhlené rozhodnutí, on vnímal Tvoji přítomnost v tichu modlitby, v atmosféře života kláštera sv. Antonína z Kozhaia, kam občas přicházel za svým strýcem. On sledoval, jak jeho touha udělat rozhodný krok v něm roste. Za vnímavost vnitřního života, život a vedení Božím

*Klášter Nejsvětější Panny Marie
v Majfuku*

Duchem Ti děkuji a chválím Tě. *(V tichu nechám sestoupit toto slovo do svého srdce.)*

Milující Bože, svatý Šarbel poté, kdy se jeho matka Brigita od něj vzdělala a odešla z rodné vesnice, intenzivněji vnímal mateřskou blízkost nebeské Matky Marie. K ní po staletí putovaly zástupy věřících do nedalekého Majfuku, prosily o přímluvu a pomoc. Děkuji Ti a chválím Tě za blízkost a něhu Matky Boží, jejíž lásku nosím ve svém srdci. *(V tichu nechám sestoupit toto slovo do svého srdce.)*

Milující Bože, svatý Šarbel věděl, že je milován Bohem a chráněn Pannou Marii, proto na vnitřním vztahu víry postavil své rozhodnutí, svůj život. Děkuji Ti a chválím Tě za Tvého Božího Ducha, který mě vede ve vážných životních rozhodnutích. *(V tichu nechám sestoupit toto slovo do svého srdce.)*

2. Cesta uzdravení:

Milující Bože, Ty se díváš do mého srdce, znáš všechno, i to, co neříkám nahlas, i to, co skrývám sám před sebou. **Vidíš** mé tiché bolesti, moje skryté slzy, všechny mé vlastní touhy a skryté projekty, které jsem pohřbil hluboko ve svém srdci. Tobě

není nic cizí, Ty všechno víš. Ty znáš mé chtění, mé vlastní bloudění a opakovaná zklamání, všechnu moji únavu a opuštěnost. A přesto mě stále zveš k sobě, říkáš: „*Já jsem dobrý pastýř...*“ (Jan 10,14) „*Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.*“ (Mt 11,30) Dovol mi znovu přijít k Tobě, vrhnout se do Tvé náruče jako marnotratný syn, který ztratil svou důstojnost. Ty přijímáš, pozvedáš, vedeš, uzdravuješ. *(Nespěchám, v tichu naslouchám Bohu.)*

Milující Bože, přicházím k Tobě. Pěsti jsem tloukl, kopal jsem jako vzdorovité dítě, které ukazuje své já. Mnohdy jsem chtěl do šuplíku svého myšlení vměstnat ty druhé, nejbližší. Nyní **se Ti odevzdávám,** Ty mě ved' po svých cestách. Odevzdávám Ti svou duši, svoje srdce, svoje nejhlubší nitro, aby se ho dotkla Tvá láska. Prosím, naplň mě svou něhou, svým pokojem, svou dobrotou, svým tichem a svatostí. Uzdrav všechno, co bylo zlomeno, rozbito, všechno, co bylo poškozeno a postiženo. Obnov, co bylo zničeno, zmařeno, zdevastováno. *(Nespěchám, v tichu naslouchám Bohu.)*

Milující Bože, věřím, že Tvá láska všechno **vyléčí a uzdraví,** že jeden jediný Tvůj pohled lásky všechno obnoví. Věřím, že stačí jediný Tvůj dotek, aby se mé srdce znovu nadechlo a rozhořelo. V Tobě je láska, která nikdy nekončí, v Tobě je pokoj, který překlenuje všechnu bolest, v Tobě je něha, která mě objímá. Děkuji Ti, že mě uzdravuješ: jemně, trpělivě, s nekonečnou láskou, nekončící dobrotou a s bezedným pokojem. Zůstávám v Tobě – přijímám Tvé uzdravení, všechnu Tvou lásku a dobrotu a ukrývám je ve svém srdci, v nejhlubších hlubinách své duše. *(Nespěchám, v tichu naslouchám Bohu.)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nepohorší nade mnou.“ Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných

šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Proč jste tedy vyšli? Vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: »Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.« Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“

SVĚDECTVÍ A ŽIVOTOPISY

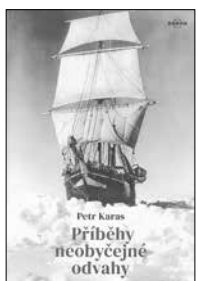

PŘÍBĚHY MARY'S MEALS V KOMIKSU

Scénář a ilustrace *Františka Loubat*
Redakce *Kateřina Lachmanová*

Jak se to stalo, že nesmělý mladík ze zapadlé skotské vesničky založil a řídí mezinárodní organizaci, která dnes poskytuje denně jídlo více než třem milionům hladových dětí po celém světě? Celé toto dobrodružství Magnus vypráví v knize *Bouda, která krmí miliony dětí*. Je to napínavé čtení, plné zajímavých příběhů o tom, jak i pár korun může někomu zachránit život. V komiksovém provedení se Magnusova „Bouda“ otvírá i školním dětem a všem milovníkům tzv. devátého umění.

Nebojsa & Doron, s. r. o. • Brož., 167x240 mm, 128 stran, 299 Kč

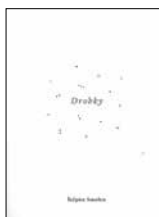
PŘÍBĚHY NEOBYČEJNÉ ODVAHY

Petr Karas • Redakce Terezie Šilhavá

Mimořádně poutavé příběhy několika lidí, kteří v extrémních podmínkách osvědčili odvalu, vytrvalost i věrnost svým zásadám: Ernest Shackleton (1874–1922) a jeho družové obstáli v téměř dvouletém zápase s ledovou pustinou u břehů Antarktidy. Desmond Doss (1919–2006) se stal prvním vojákem, který za svou statečnost obdržel Medaili cti, aniž by někdy vzal do ruky zbraň. Josef Hasil (1924–2019) byl v počátcích komunistické totality noční mûrou strážců hranic i Státní bezpečnosti. Joe Simpson (1960) dokázal po těžkém zranění zvítězit ve zdánlivě beznadějném boji o život uprostřed jihoamerických And. Immaculée Ilibagiza (1972) zázračně přežila tři měsíce trvající genocidu ve Rwandě.

Nebojsa & Doron, s. r. o. • Brož., 130x190 mm, 148 stran, 299 Kč

K ZAMYŠLENÍ

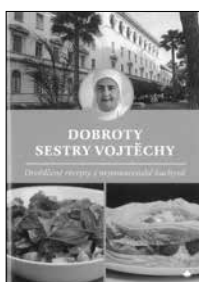
DROBKY ZE SVĚTA PERIFERNÍCH KATOLÍKŮ - SEVEROČESKÁ APOFTHEGMATA

Štěpán Smolen

Krátké příběhy, postřehy a duchovní apofthegmata ze života severočeských katolíků – kněží, farníků, dětí i lidí na okraji církve. V drobných scénkách se střídá humor s bolestí, prostota všedního dne s hlubokou teologií, syrovost periferií se světlem víry. *Drobky* jsou sbírkou, která neidealizuje, ale v drobných záblescích ukazuje krásu věrnosti, sílu modlitby a křehkost lidského zápasu o víru.

Cesta • Brož., 125x165 mm, 172 stran, 248 Kč

KUCHAŘKA

DOBROTÝ SESTRY VOJTĚCHY • OSVĚDČENÉ RECEPTY Z NEPOMUCENSKÉ KUCHYNĚ

Napsala sestra boromejka Vojtěcha Fialová
Fotografie P. Petr Soukal • Redigovaly
Markéta Protivánková a Kristina Veselá
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Sestra Vojtěcha Fialová se dělí o to nejlepší ze svého kuchařského umění. Tento druhý díl její kuchařky je obohacen o recepty na gnocchi, jídla s lilkem a vybrané pokrmy z rybiho, telecího a kuřecího masa. Oblíbené jsou luštěniny, pečená zelenina a jídlo prostých lidí – polenta. Obzvlášť silný vztah má sestra Vojtěcha k domácím receptům na kynuté těsto a na sladkosti z odpalovaného těsta. Pečení koláčků, vánoček a mazanců je pro ni i krásnou společenskou akcí, při níž se na jednom místě sejdou naši krajané žijící v Římě.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia s. r. o.
Brož., 165x230 mm, křídový papír, 112 stran, 249 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.